

3 juliol del 1962

Estimat fill:

Ahí, quan ja havia sortit la meua carta del diumenge, es va rebre la teua del 25. Es veu que els servidors del correu, contagiats per les festes, han allargat més del compte el lliurament de la carta. Improviso aquestes ratlles, per a calmar el neguit que segurament t'haurà produït la meua queixa per manca de notícies.

Diumenge, com de consuetut, i des de Bellaterra, contestaré més llarg a la teua carta. Em limitaré, avui -ademés del que deixo dit- a participar a en Raimon, de part d'en Joan -molt aqueferat aquests dies amb els exàmens dels nois que ha preparat- que ací, a Catalunya, de transistors se'n troben de totes les marques conegudes i per conèixer en tot el món, ultra les cinc o sis firmes espanyoles que en produeixen. En qüestió de piles passa el mateix. No enyoraré, doncs, res que d'aprop o de lluny es relaciona amb l'entreteniment de moda, que també ho és en les nostres latituds. A casa en tenim dos: un de minúscul, japonès, i un altre una mica més gros i em penso que de la mateixa procedència. Ara que a ací, són molt cars. I em penso que les piles també.

Fins aviat, doncs, amb una forta abraçada per a tots.